

Pris 50 p:ni

Deklamationspotpourri

ur

„Studentsångerna“

af

Otto Westphal.

(Andra upplagan)

Säljes till förmån för Tidningsmännens
i Finland pensionskassa

Nu, ä' nu alla församlade här?
Skratta, mina barn och vänner
Ack, hör ett roligt giftermål!
Ungmön vid sländan satt —
Satt i sin sal Niords bepröfvade
    maka
Mollberg höll flaskan och Bredström
    satt midt emot
Joachim uti Babylon.
Pehr Svinaherde satte sig på tuf-
    van och sang:
I närvarande parter,
Käraste bröder, systrar och vänner,
Glad såsom fogeln i morgonstun-
    den helsar jag
Magistraten uti Telge.

Nu vilja vi begynna en domaredans!

Se dansmästar Mollberg

Sitter i högen!

Hvem är som ej vår broder minns?

Jag helsar dig,

Du gamla, du friska!

Kors, utan glas du ser ut, din kanalje, som ett rankigt skepp!

Hör oss Svea, moder för oss alla!

Häll i! Häll i!

Fröjd i hjertan och pokaler!

Drick ur ditt glas,

Kristallen, den fina!

Se Mowitz, hvi står du och gråter?

Jag öfvergifva dig! Hvad kan du tro om mig!

Bröder, hörden I Signalen?

Hör I Orpei drängar!

Hör klockorna med ängsligt dån!

Ded spredes mer og mer,

I skogen hörs en mäktig stämman.

Mowitz valdthornet proberar

På berget klockan klingar —

Ack säg mig, lilla Dora,

Hvad är det väl som på bergvägen står?

En gammal skarnbasse med mindre rene hoser!

Fort, tappra kompani!

Gubben är gammal,

Kålkorna fram!

Undan ur vägen!

Bort allt, hvad oro gör!

Mowitz, tag' dina pinnar!

Sätt maskinen i gång!

Ulla! Min Ulla!

Jag söker dig!

Hvarthän på nattlig dunkel bana?

Jag vet ett land,

Till Österland vill jag fara.

Har du mod att gå ut

Ensam i villande skog?

Mörk är natten och hemskt hviner stormen,

Stjernorna tindra re'n högt uppå himmelen!

Hvila vid denna källa!

Slumra, ljuftva! Re'n på jorden

Lugn sig natten sänker öfver bygdens tjäll

Og hör du liden Gangerpilt:

När du i drömmen frågar,

Hvar äro den leende morgonens fröjder?

Djupt i hafvet på demantehällen!

Sakta vestans fläktar susa,

Öfver vågors klara speglar

Bort i rymden skyar tåga.

Re'n mörkt det blir i qvällen,

I en helig tystnad allting slumrar,

Stjernen glimmande står och ser,

Klara stjerna, du som strålar

Öfver skogen, öfver sjön!

Kring Saimens och Ladogas fjärdar och skär

Hör jag forsens vilda fall —

Öfver fjellarna grå är det natt!

Tyst hvilar vattenrosen där på den blåa sjö —

Somna, du min våg i vestan fjärdar,

Slumra i skuggan af natten.

Roddare, låt åran hvila!

Böljan sig mindre rör — —

Nu, bröder, må vi sjunga!

Sjung, sjung brusande våg!

Sjung om studentens lyckliga dag —

Hör hur' herrligt sången skallar,

Sångarfanan åter höjes —

Sången har vingar, hör, då han

klingar —

Toner, som skänken den lidande
tröst.

Hur skönt det är i skogen —

Vårvindar friska leka och hviska

Opp amaryllis! vakna, min lilla!

Lärkan slår i skyn!

Här är oss godt att vara!

Vintern rasat ut bland våra fjellar

O, hur herrligt majsol ler — —

Den ljufva vår är inne,

I bergens snöfält

Aftonrodnan mörkröd flammar.

Hell dig du höga nord!

Dåne liksom åskan, bröder, högt
vår fosterländska sång:

„En liten skara äro vi

Söner af ett folk som blödt —

Vi äro andens fria folk!

O, låtom oss svärja ett fost-
brödralag:

Vi hafva ett land och dess öde
är vårt,

Den snöiga nord är vårt fä-
dernesland

Herrliga land, frihetens stam-
ort på jorden — —

Outtröttligt fram vi tåga

Till fältet, till striden för fä-
dernebygd — —

Och ila vi bort från Finlands
strand,

Hvem egnar jag mitt första
glas?

Vårt Land! Vårt land! Vårt
fosterland!“

